

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 27.02.1967, sp. zn. 6 Co 37/66, ECLI:CZ:MSPH:1967:6.CO.37.1966.1

Číslo: 79/1967

Právní věta: Ustanovení § 284 odst. 3 o. s. ř. se týká běžného výživného, tj. takového, které bude v budoucnu dospívat, a nikoliv toho, které se stalo již splatným a které je nedoplatkem.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 27.02.1967

Spisová značka: 6 Co 37/66

Číslo rozhodnutí: 79

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Výkon rozhodnutí, Výživné

Předpisy: 99/1963 Sb. § 284

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 79/1967 sb. rozh.

Ustanovení § 284 odst. 3 o. s. ř. se týká běžného výživného, tj. takového, které bude v budoucnu dospívat, a nikoliv toho, které se stalo již splatným a které je nedoplatkem.

(Rozhodnutí městského soudu v Praze ze dne 27. února 1967, [6 Co 37/66](#).)

Obvodní soud pro Prahu 4 návrhu oprávněné vyhověl tak, že vyslovil, že nařízení výkonu rozhodnutí se týká i výživného zvýšeného o 50 Kčs, teprve však od 1. 12. 1966. Současně oprávněnou poučil, že pro nedoplatek 350 Kčs za dobu od 1. 5. 1966 do 30. 11. 1966 může navrhnout nový výkon rozhodnutí.

Proti tomu se odvolává oprávněná. Uvádí, že rozhodnutí soudu I. stupně, pokud nebylo jejímu návrhu plně vyhověno, je v rozporu se smyslem § 284 odst. 3 o. s. ř.

Městský soud v Praze rozhodnutí soudu I. stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

Z textu ustanovení § 284 odst. 3 o. s. ř. vyplývá, že dojde-li ke změně rozsudku prisuzujícího nárok na výživné v tom směru, že výživné se oproti předchozí úpravě zvyšuje, pak se nařízení výkonu vztahuje

i na tu část běžného výživného, které znamená zvýšení. Ta část výživného, která představuje zvýšení, má stejné pořadí jako zbytek pohledávky.

Za běžné výživné lze označit pouze takové dávky výživného, které budou teprve v budoucnosti dospívat a tudíž za běžné výživné již nelze považovat tu část zvýšeného výživného, které se již stalo splatným a je tedy pojmově nedoplatkem se všemi důsledky z toho plynoucími z hlediska výkonu rozhodnutí. Odkaz na praktické důsledky toho, že by nedoplatek plynoucí ze zvýšeného výživného byl vymáhán s ostatním výživným jako celek v rámci jednou nařízeného výkonu rozhodnutí, není na místě. ustanovení § 280 odst. 2 o. s. ř. zcela jednoznačně dělí výživné na výživné běžné a na nedoplatky a není důvodu, proč by pojmu běžné výživné měl být při použití § 284 odst. 3 o. s. ř. dáván jiný obsah. Kromě tohoto důvodu se uplatňuje i důvod další, totiž že ustanovení § 284 odst. 3 o. s. ř. dává při správném výkladu tohoto ustanovení ochranu již nabytým právům jiných oprávněných osob. Je proto nepochybné, že výkon rozhodnutí se pro takovouto pohledávku musí vést samostatně, a to na základě dalšího návrhu.